העולם הבא

בשריכת ליל שלישי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"י. הזוכה השבוע הוא זאב זמירי, הכפר הירוק.

הסבר

ילדה קטנה בחולצה כחולה עם סמל של השומר־הצעיר עצרה את עופר בימי מבצע סיני, וניסתה להתרים אותו ליום־סרט של הקרן הקיימת לישראל.

„אבל לשם מה נחוץ הכסף?" התעקש עופר, „הרי עכשיו כבר כבשנו מספיק אדמה, ואין שום צורך לקנות אותה."

הילדה חשבה כמה רגעים ברצינות ובסוף אמרה: „כן, אבל צריך לשלם את החובות מקודם."

דמי מפתח

מִנְהָג מוּזָר וּפְשׁוּטָה
אֲצַלְנוּ הִתְפַּתֵּחַ:
כְּשֶׁחוֹר עָלוּב רַק מִתְפַּנֶּה
— הַכִּינוּ דְּמֵי מַפְתֵּחַ!

★ ★ ★

גְּלַל תַּפּוּז אֶלָּה רַק
לְסֻפַּת הִתְרַחֵשׁ.
לְחֶשְׁבּוֹן סוֹנֶה אֶו לְאָדָם:
„טַפְּשׁ! דְּרוֹשׁ דְּמֵי מַפְתֵּחַ!"

★ ★ ★

„הַגְּעָנוּ! צְאוּ מִן הַתֵּיבָה!"
שָׁח נָס, כֹּה שָׁמֵם.
אַךְ זֹאת לְשָׁמַע לֹא קָוָה:
„וּמָה עִם דְּמֵי מַפְתֵּחַ?"

★ ★ ★

בֵּית־הַקְּבוּד הֶצִירוּנִי.
בַּתָּא — בְּרֶגֶשׁ פָּקַח.
בְּחוּץ צָוְחָה: „דַּי, אֲדוֹנַי!"
תְּשׁוּבָה: „תֵּן דְּמֵי מַפְתֵּחַ!"

★ ★ ★

שָׁנִים רַבּוֹת יָשַׁב שׁוֹדֵד
בְּכֶלֶא, עַד הֵגִיעַ
מוֹעֵד צֵאתוֹ מִתָּא בּוֹדֵד.
אַךְ הַשּׁוֹדֵד הוֹדִיעַ:

„אֲנִי מוּכָן עַל חֶשְׁבּוֹנְכֶם
כְּלִי סוֹף לְהִתָּאָרֵם.
אֲצָא. אִם כָּךְ הוּא רְצוֹנְכֶם
— אַךְ הָבוּ דְּמֵי מַפְתֵּחַ!"

★ ★ ★

בְּמָאזוֹלֵיאוּם מְפוֹאָר
שׁוֹכֵן מְנַהֵיג לִשְׁעָבָר.
(הוּא שָׁם מִצִּין דַּיְרֵי־מְשָׁנָה.
זֶה מְשׁוּנֶה? לֹא מְשֻׁנֶּה.)
נִדְרָשׁ לְפֶתַע לְפָנוֹת —
יֵשׁ לְבַצַּע הֲכָנוֹת!
מוֹרֶט בּוּלְגָאנִין בְּזָקָן.
רוֹגְזִים שְׁפִילוֹב, מִיקוֹיָאן:
לַשָּׁוְא הֲבִיאוּ נְמוּקִים!
לַשָּׁוְא חְרוּשְׁצִ'וֹב טוֹרֵם!
כִּי הַחָנוּט אֵינוֹ מְסַכִּים
לָצֵאת בְּלִי דְּמֵי מַפְתֵּחַ!

זאב זמירי, הכפר הירוק

שלטים צוחקים

בחולון גר מוהל אחד, חובב פירסומת. בכל פינות העיר ניצבים שלטים המספרים על „המוהל מהורי", המפורסם ביד קלה." על אחד מהם הוסיף מישהו: „מקבל כל מיני תיקונים." ז. ו, חולון

ברחוב שיינקין בתל־אביב יש חנות אחת שבה מתחלקים מכבסה וצבע. על השלט, זה תחת זה, כתוב: „מכבסה חדיש" ו„פופו עמילני."

גרשון מירקין, תל־אביב

באוניברסיטה העברית ביקר פעם פרופסור אורח מארצות־הברית, מומחה לבעיות המין, שנשא כמה הרצאות. יום אחד, נתלתה על לוח־המודעות טבלת השעות שבה היה כתוב לאמור: „משעה 8 עד 10 — הרצאתו של הפרופסור ויליאמס על בעיות המין. מ־10 עד 12 — עבודה עצמית."

אפרים ערב, קיבוץ מעברות

— „שולה! במשך השעתיים הבאות אהיה עסוק מאד, ואני רוצה שלא תתני לאף אחד להפריע לי!"

הערות־שוליים

פידאיון חיבלו השבוע בצינור מים...

●

...איזה מזל שאין לנו עדיין צינור נפט!

★ ★ ★

השבוע נתגלה, כי תחנות בנזין רבות כיוונו את שעוני המשאבות כך, שהן סיפקו ללקוחות פחות בנזין מכפי שמורה המחוג (והחשבון)...

●

...אומרים, כי הנאשמים עומדים למען במשפט כי היתה זו תרומתם למאמץ הלאומי של חיסכון בדלק.

★ ★ ★

ארצות־הברית הודיעה על כוונתה להקים סביב המזרח־התיכון חגורת־בטחון...

●

...לפי המצב באיזור, נראה כאילו חגורת־שכר היתה מתאימה יותר.

★ ★ ★

כתוצאה מחקירתה בפרשת שוד סבי־הדולאר מבאנק הפועלים עצרה המשטרה את הגברת בלאנקה גולדמן...

●

...הפעולה התנהלה לפי השיטה הברוקה והמנוסה: Cherchez La Femme.

חמשיריים

מעשה בבחור בשם ז'אקו
שניהל קאברט במונאקו.
זה נמאס לו כמו צנון.
הוא עלה לציון,
ופתח בית־תרבות בלב עכו.

מיקטור גאנז, ירושלים

★ ★ ★

מעשה בתמנון מן החולה
שאהב תמנונית ממתולה.
עם רדת הליל
הם יצאו למייל
יד ביד, יד ביד... וכו'.

רנה לבטוב, חדרה

טעות לעולם צודקת

המפלגה הדימוקראטית, מפלת ה־שלטון הנוכחית. (הארץ)
מרדכי דן, תל־אביב

האויב מבפנים.

כינוס של ראשי הערים. (הבקר)
דויד שור, חדרה

לדיון בבעיות מיניציפאליות.

קול ישראל: 7.15 אנו מגיעים ה־ערב. (הארץ)
שמואל ברגמן, חיפה

על מנע הכסף.

חילופי ידיות עם ירדנים. (ידיעות אחרונות)
נחמה פרלמן, רמת־גן

הם קיבלו ידיות של סוריה והחזירו ידיות של מעדרים.

בדיחות מזיקות

תביסת המשיחית

בארץ התפרסמו בשעתו כל מיני שמועות בקשר לתפיסת המשחתת ה־מצרית, אבל את הסיפור האמיתי יודעים רק בקיבוץ גן־שמואל:

העניין התחיל, כשיענקלה מגן־שמואל נמאס לו ללמד אלגברה במוסד החינוכי. אז כמו ששמע שיש מלחמה, לקח את הפעקלאך, לבש בגדים ועלה על ה־אנייה שנסעה להביא את המשחתת.

כמו שהוא מרגיש שנעשה חם, קפץ למים, תפס את האנייה והתחיל להט־ביע אותה. טבל והוציא, טבל והוציא, נתן לה לנשום קצת ותיכף אחרי ש־לקחה אויר, הטביע אותה שוב, עד ש־כולם צעקו „די!!!" ונכנעו.

לקח יענקלה את המשחתת והביא אותה לחיפה. מה הבעיות?

עלון קיבוץ גן־שמואל

★ ★ ★

טווח

כשהחברה גמרו את קורס הממכפים של הפלמ"ח בגבעות־זייד, בא שבעון, מפקד הפלוגה, לבחון אותם.

שאל את שמביכו הגדול: „מהו ה־טווח האפקטיבי של הרובה?"

שמביכו חשב קצת וענה: „אולי אלף מטר לכל הפחות."

הסתכל עליו שמעון בתדהמה ואמר: „אלף מטר? אני לא הייתי מהחייב לקנוע ממרחק כזה."

„אתה אולי לא," אמר שמביכו בלי להתבלבל, „אבל חייל מאומן — בטח!"

1199, חיפה

שתי בקות אינטליגנציה

על חצאי־אמת

כדי שלא תיכשל בעצמך באותו בזיון של הילד ששאל „למה כבשו רק את חצי־האי סיני ולא את כל האי?" מוסב שתענה על השאלות הבאות, שהדברים המצויינים בהם צריכים להזכיר לך חצאי אמים שונים ברחבי־העולם.

(1) מאלאגניה.
(2) האפנינים.
(3) קורינת.
(4) שלושת הגדולים.
(5) קמצ'טקה.
(6) קו 38.
(7) מיאמי.
(8) אל תור.
(9) שטוקהולם, אוסלו, הלסינקי.
(10) אומרים עליו, שהוא נופל על עצמו.

שבח חייס, ירושלים

★ ★ ★

(6) מלא־מרחב הצמא־אש. מסמלים. (10) הרמון. מצא־את. הצמח. ה.מעלה.
הממשלה הצמא־אש. מצלחים. (8) מ.ים הצמח מצא־את. מ.ים.
(5) מי שמת מת מרצה. הצמא־אש. מ.ים. (7) מי מת מרצה. מצא־את. מ.ים.
(4) מרצה. הצמא־אש. מ.ים. הצמא־אש. מ.ים. (3) מ.ים הצמח מצא־את. מ.ים.
(2) מ.ים הצמח מצא־את. מ.ים. (1) מ.ים הצמח מצא־את. מ.ים.

פתרון: